

PIĘCIOLETNI (1) *ai*

N sg m pięcioletni.

Sł stp brak, Cn: pięcioletni, pięcioletny, Linde XVIII w.; poza tym XVII w.: pięciolatny, piętoletni i XVIII w.: pięcioletny.

Obowiązujący przez pięć lat od chwili wydania; lustralis, quinquennalis, quinquennis Cn: Ná Stároŝty ón ŝrogi Státut Zygmuntów w Polŝkim. Iáko ieŝli nie da znáć, Stároŝtwo mu wŝiáć, y 100. grzywiem. Ale to pięcioletni Státut. SarnStat 499.

Cf [PIĘCIOROLETNY], PIĘĆLETNY

MN